

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/28/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413010186
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8413010186.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.11.2013, v trestnej veci proti obžalovanému Q. V. pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 74/2013 zo dňa 24.06.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného Q. V., nar. XX.XX.XXXX v W.,
bytom K., K. K. XXXX/XX

podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného Q. V. vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 14.3.2013 si v čase okolo 15.00 hod. od W. A. v K., na ulici Q., za účelom vykonania skúšobnej jazdy v smere K.-W. a späť, požičal osobné motorové vozidlo továrenskej značky Hyundai Accent 1,5 rok výroby 1996, EČV KK 528 AV, v hodnote 400,- eur, vrátane príslušenstva, ktoré sa zaviazal vrátiť do troch hodín, pričom vozidlo užíval v rozpore s dohodou, lehotu na jeho vrátenie nedodrжал, vozidlo bez súhlasu oprávnenej osoby užíval do 19.00 hod. dňa 17.3.2013, na rôznych miestach v K. a jeho okolí aj napriek tomu, že bol opakovane W. A. vyzývaný, aby vozidlo vrátil.

Za to mu podľa § 217 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote sám, aj prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. V odvolaní, ktoré podal prostredníctvom obhajcu, napáda výrok o treste a navrhuje zrušiť rozhodnutie okresného súdu a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie. Poukazuje pritom na skutočnosť, že trest, ktorý mu bol uložený prvostupňovým súdom, je neprimerane vysoký

a nezodpovedajúci nebezpečnosti jeho konania. Predmetné motorové vozidlo mu bolo poskytnuté dobrovoľne, avšak toto sa mu nepodarilo vrátiť v dohodnutej lehote z dôvodu nepriaznivého počasia. Za dôležité považuje aj to, že motorové vozidlo vrátil bez akejkoľvek škody a v stave, v akom mu ho poškodený odovzdal. Poukazuje aj na výraznú poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa k spáchaniu skutku priznal a úprimne ho oľutoval, ako aj fakt, že chce opäť nastúpiť do školy, pokračovať vo svojom ďalšom vzdelávaní, čo by mu však vzhľadom na uložený trest bolo znemožnené. Obžalovaný v odvolaní, ktoré podával sám, však napáda aj výrok o vine. Tvrdí, že je presvedčený, že trestný čin nespáchal, s rozsudkom nemôže súhlasiť, nakoľko v prípravnom konaní on aj poškodený uvádzali, že motorové vozidlo mal požičané a vrátiť ho mal na dohodnutý termín, avšak dňa 14.03.2013, keď malo byť motorové vozidlo vrátené, sa zhoršilo počasia a on nechcel ani nemohol riskovať kvôli kalamite jazdu, s čím oboznámil poškodeného W. A. a ten súhlasil. Vysvetliteľnými dôvodmi, pre ktoré vrátil vozidlo o tri dni neskôr, hneď ako to počasia dovolilo, sa však okresný súd nezapodieval. Žiada, aby bol vypočutý svedok W. A. a poškodená pani A., keďže na pojednávaní vypočutí neboli a jemu nebola umožnená konfrontácia. Okresný súd riadne nepreskúmaval výpovede z prípravného konania, ani to, že za obdobie od 14.03.2013 do 17.03.2013 bolo motorovým vozidlom najazdených 65 km, čo zodpovedá ceste z K. do D. a späť. Navrhol preto, aby krajský súd spis vrátil okresnému súdu a nariadil doplniť dokazovanie.

Vo vzťahu ku tej časti odvolacích námietok obžalovaného, ktoré smerujú proti výroku o vine, považuje krajský súd v prvom rade za potrebné zvýrazniť, že obžalovaný Q. V. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.06.2013 po tom, čo bol poučený o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a po tom, čo bol v zmysle § 257 ods. 2 Tr. por. poučený o následkoch vyhlásenia podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/ Tr. por., vyhlásil, že je vinným. Na to okresný súd obžalovaného v zmysle ust. § 257 ods. 5 Tr. por. poučil o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Po tom, čo obžalovaný kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. a po tom, čo tak prokurátor ako aj obhajca navrhli vyhlásenie obžalovaného prijať, okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a následne podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Keďže teda obžalovaný v danom prípade vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bol náležitým spôsobom poučený o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, nemá už podľa zákona možnosť účinne odvolanie proti výroku o vine podať. To znamená, že pokiaľ by odvolanie obžalovaného v danom prípade smerovalo len proti výroku o vine, musel by krajský súd toto odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. bez ďalšieho zamietnuť.

Odvolanie obžalovaného však smerovalo aj proti výroku o treste, a preto krajský súd preskúmal v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého rozsudku predchádzajúce. Po takomto preskúmaní, ako aj doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného možno považovať čiastočne za dôvodné, aj keď nie práve vzhľadom na obžalovaným prezentované odvolacie námietky.

Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní je zrejmé, ktoré dôkazy okresný súd vo vzťahu k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu vykonal a z dôvodov napadnutého rozhodnutia plynie, na ktoré skutočnosti pri tomto rozhodovaní prihliadal.

Aj keď sa krajský súd v konečnom dôsledku s výrokom okresného súdu o druhu a výmere uloženého trestu stotožnil, je potrebné mu vytknúť, že dokazovanie vo vzťahu k tomuto výroku nevykonal dôsledne, pretože pri svojom dokazovaní vychádzal len z údajov uvedených v odpise z registra trestov a zo spisov o predchádzajúcom odsúdení obžalovaného, oboznámil len spis tamojšieho súdu sp. zn. OT 16/2013, takže si nemohol urobiť náležitý obraz o všetkých nevyhnutných skutočnostiach pre rozhodnutie.

Krajský súd tento nedostatok v konaní predchádzajúcom napadnutému výroku rozhodnutia odstránil, vyžiadal si príslušné spisy o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného a dokazovanie na verejnom zasadnutí potom v tomto smere dopĺňal.

Z oboznámených spisov a rozhodnutí plynie, že obžalovaný Q. V. sa doposiaľ pred súdom zodpovedal v 6 prípadoch (teda nebol, ako to okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku tvrdí, doposiaľ 7 krát trestaný - okresnému súdu zrejme ušlo, že v odpise z registra trestov je 2 krát záznam pre to isté odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T 99/09).

Po prvýkrát bol obžalovaný súdený v roku 2007, keď bol rozsudkom zo dňa 17.10.2007 uznaný za vinného zo spolupáchateľstva prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák., od jeho potrestania však bolo upustené, a preto sa v tomto prípade na neho hľadí, ako keby odsúdený nebol. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T 41/08 zo dňa 29.09.2008 bol uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil, takže aj v tomto prípade sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol.

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T 2/09 zo dňa 27.02.2009 bol uznaný za vinného zo spolupáchateľstva prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do nápravno-výchovného ústavu pre mladistvých, pričom uvedený trest vykonal 18.05.2009, čo znamená, že v zmysle ust. § 121 ods. 1 Tr. zák. sa na neho dňom výkonu trestu hľadí, akoby odsúdený v tomto prípade nebol.

Ďalším rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T 99/09 (v spojení s uznesením zo dňa 03.02.2010) bol obžalovaný uznaný za vinného z trestných činov krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ a spolupáchateľstva k prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pričom mu bol uložený jednak spoločný trest v trvaní 5 mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T 2/09 zo dňa 27.02.2009 a jednak samostatný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov. Pre výkon týchto trestov bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, avšak trest bol obžalovanému ukladaný ako mladistvému, takže aj v tomto prípade, keďže ani jeden z trestov neprevyšoval 12 mesiacov, sa výkonom trestov na obžalovaného hľadí, akoby odsúdený nebol.

Ako mladistvý bol obžalovaný Q. V. uznaný za vinného aj rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 60/09 zo dňa 25.02.2010. Týmto rozsudkom bol uznaný za vinného z pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ a f/ Tr. zák., pričom mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne bol v rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T 99/09 zo dňa 22.12.2009 zrušený výrok o treste v trvaní 10 mesiacov. Z výkonu tohto trestu bol obžalovaný dňa 12.05.2010 podmienene prepustený, pričom mu bola stanovená skúšobná doba na 2 roky. V skúšobnej dobe podmienene odsúdenia sa osvedčil, o čom bolo rozhodnuté dňa 08.02.2013, takže aj v tomto prípade je v zmysle ust. § 121 ods. 3 Tr. zák. jeho odsúdenie zahladené.

Posledným odsúdením obžalovaného je odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T 16/2013 zo dňa 09.03.2013, ktorý bol obžalovanému doručený ten istý deň, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spolupáchateľstva prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Výkon uvedeného trestu odsúdený nastúpil dňa 29.04.2013, keďže predtým bol zo zadržania dňa 09.03.2013, po rozhodnutí súdu trestným rozkazom, prepustený zo zadržania.

Už len vyššie rozvedené skutočnosti, teda fakt, že ani trestné stíhania, ani to, že sa zo svojich protiprávných konaní zodpovedal pred súdom, že mu bola daná šanca v podobe hrozby výkonom trestov, že vykonával aj uložené tresty a dokonca že bol z výkonu trestu podmienene prepustený, mu nebránilo len niekoľko dní po tom, čo bol právoplatne odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť a prepustený zo zadržania spáchať súdený trestný čin, ani podľa názoru krajského súdu v danom prípade nemôžu viesť k inému záveru, než k akému dospel súd prvého stupňa, teda záveru, že účel trestu v prípade obžalovaného už nemôže byť splnený iným druhom trestu, než nepodmieneným trestom odňatia slobody.

Trest odňatia slobody v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý obžalovanému prvostupňový súd uložil za takýchto okolností, rozhodne nemožno považovať za trest prísny, teda taký, ktorý by bolo možné na podklade odvolania obžalovaného ešte zmierniť.

Krajský súd však zistil, že prvostupňový súd pochybil pri rozhodnutí o spôsobe výkonu trestu u obžalovaného. Je pravdou, že obžalovaný bol pred tým, než okresný súd vo veci rozhodoval, vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin i v prípade, keď jeho odsúdenie zahladené nie je. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa obžalovaný vykonával trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. OT 16/2013 zo dňa 09.03.2013. Výkon uloženého trestu, ako už bolo vyššie uvedené, však nastúpil až po tom, čo spáchal skutok, pre ktorý bol uznaný za vinného v tomto konaní. Keďže ostatné odsúdenia obžalovaného sú zahladené z dôvodov, ktoré sú vyššie rozvedené, neboli v danom prípade splnené podmienky pre zaradenie obžalovaného do výkonu trestu so stredným stupňom stráženia tak, ako ich upravuje ust. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia ak v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí ako keby nebol odsúdený.

Uvedené pochybenie súdu prvého stupňa mohol krajský súd napraviť, a preto podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o spôsobe výkone trestu odňatia slobody a následne na podklade ust. § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.